

Îmbunătățirea sistemului
feroviar în beneficiul societății.

Ghid

Ghid privind cererile pentru acordarea de certificate unice de siguranță – Ghid pentru autorități

	<i>Elaborat de</i>	<i>Validat de</i>	<i>Aprobat de</i>
<i>Nume</i>	M. SCHITTEKATTE	S. D'ALBERTANSON	T. BREYNE
<i>Poziția</i>	Team Leader	Technical Referent	Head of Unit
<i>Data</i>	30/04/2020	30/04/2020	30/04/2020
<i>Semnătura</i>			

Istoric document

<i>Versiunea</i>	<i>Data</i>	<i>Comentarii</i>
1.0	29.06.2018	Versiune finală publicată
1.1	10.09.2018	Anexa 6 actualizată
1.2	14.03.2019	Anexele 2, 3, 4 și 6 au fost șterse – șabloanele au fost mutate în ghișeul unic Secțiunea 1: Clarificări privind locul unde pot fi găsite șabloanele Secțiunea 2.2.5: Clarificări privind redactarea deciziei în ghișeul unic Secțiunea 2.3, reperul intermediar 2: reper pentru furnizarea de informații privind supravegherea

Autoritatea de Siguranță Feroviară Română a oferit cu amabilitate asistență la revizuirea traducerii acestui ghid.
Acolo unde se constată diferențe între versiunea în limba română și cea în limba engleză, versiunea în limba engleză are întâietate.

		Secțiunea 3.1.1: corecții minore Au fost adăugate Secțiunile 4 și 5
1.3	30.04.2020	

Prezentul document este o orientare fără caracter juridic obligatoriu a Agenției Europene a Căilor Ferate. Acesta nu aduce atingere proceselor de luare a deciziilor prevăzute de legislația UE aplicabilă. Mai mult, o interpretare cu caracter obligatoriu a legislației UE ține de competența exclusivă a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

1 Introducere

Întreprinderile feroviare și administratorii de infrastructură sunt responsabili pe deplin de exploatarea în condiții de siguranță a sistemului feroviar și de controlul riscurilor asociate cu aceasta, fiecare fiind responsabil în raport cu partea sa de sistem. Instituirea unui sistem de management al siguranței este identificată ca fiind modalitatea adecvată pentru a îndeplini această responsabilitate.

Certificatul unic de siguranță servește drept dovadă că întreprinderea feroviară și-a instituit propriul sistem de management al siguranței și poate respecta obligațiile juridice astfel cum sunt prevăzute la articolul 10 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/798.

Accesul la infrastructura feroviară trebuie acordat doar întreprinderilor feroviare care dețin un certificat unic de siguranță valabil.

Certificatul unic de siguranță este valabil pentru o anumită zonă de funcționare, și anume o rețea sau rețele dintr-un stat membru sau din mai multe state membre pe teritoriul cărora întreprinderea feroviară intenționează să își desfășoare activitatea.

În funcție de zona de funcționare, autoritatea emitentă (denumită, de asemenea, în continuare „organismul de certificare de siguranță”) poate fi ori Agenția Uniunii Europene pentru Căile Ferate (denumită, de asemenea, în continuare „agenția”), ori autoritatea națională de siguranță competentă. Pentru facilitarea înțelegerii și cu excepția cazului în care se prevede altfel, situația în care Agenția este responsabilă de eliberarea de certificate unice de siguranță este utilizată drept bază pentru orientările din prezentul document. Aceasta include colaborarea cu una sau mai multe autorități naționale de siguranță în funcție de zona de funcționare. Aceleași orientări se aplică, de asemenea, în cazul în care cererea pentru un certificat unic de siguranță este adresată unei autorități naționale de siguranță.

Prezentul ghid este un document evolutiv care a fost elaborat în colaborare cu autoritățile naționale de siguranță și cu reprezentanții din sector și este destinat îmbunătățirii constante pe baza opiniilor utilizatorilor și ținând cont de experiența acumulată pe parcursul punerii în aplicare a Directivei (UE) 2016/798 și a legislației relevante a Uniunii.

Șabloanele și formularele la care se face referință în acest document sunt disponibile în ghișeul unic.

1.1 Scopul ghidului

Prezentul document de orientare urmărește să ofere asistență autorităților responsabile cu evaluarea siguranței în legătură cu eliberarea certificatului unic de siguranță.

În plus, acesta detaliază evaluarea siguranței din perspectiva autorității.

Prezentul document oferă, de asemenea, șabloane model pentru formulare, care pot fi utilizate de agenție și de autoritățile naționale de siguranță pe parcursul procesului de evaluare a siguranței.

1.2 Cui se adresează ghidul?

Acest document se adresează Agenției și autorităților naționale de siguranță atunci când acestea desfășoară evaluarea siguranței pentru a lua o decizie în ceea ce privește eliberarea de certificate unice de siguranță.

1.3 Domeniul de aplicare

Prezentul document oferă informații practice detaliate în vederea sprijinirii, în primul rând, a autorităților implicate în procesul de evaluare a siguranței, la înțelegerea cerințelor referitoare la certificatele unice de siguranță, astfel cum se prevede în cadrul juridic european. Prezentul ghid se completează cu:

- *Ghidul agenției privind cererile pentru acordarea de certificate unice de siguranță – Ghid pentru solicitanți;*
- *Ghidul autorității naționale de siguranță privind cererile, care descrie și explică normele naționale de procedură, inclusiv documentele care trebuie depuse de solicitant pentru a demonstra conformitatea cu normele naționale, politica lingvistică aplicabilă a autorității naționale de siguranță (sau a statului membru), precum și informații suplimentare cu privire la modalitatea de a contesta deciziile autorității naționale de siguranță (vezi și Anexa 1).*

Acesta nu încearcă să reproducă instrucțiunile de mai sus, ci mai degrabă să explice particularitățile evaluării siguranței, care sunt de interes general pentru autoritățile implicate în proces.

1.4 Structura orientărilor

Prezentul document este unul dintre cele două ghiduri pe care Agenția le-a publicat pentru a cuprinde acordarea certificatelor unice de siguranță, celălalt fiind *ghidul pentru solicitanți privind cererile*. Prezentul ghid face parte, de asemenea, din compendiul de orientări al Agenției care sprijină întreprinderile feroviare, administratorii de infrastructură, autoritățile naționale de siguranță și Agenția, în îndeplinirea rolurilor și în desfășurarea sarcinilor acestora în conformitate cu Directiva (UE) 2016/798. Informațiile publicate în prezentul ghid se completează cu alte orientări ce vor fi elaborate de autoritățile naționale de siguranță, astfel cum este menționat mai sus.

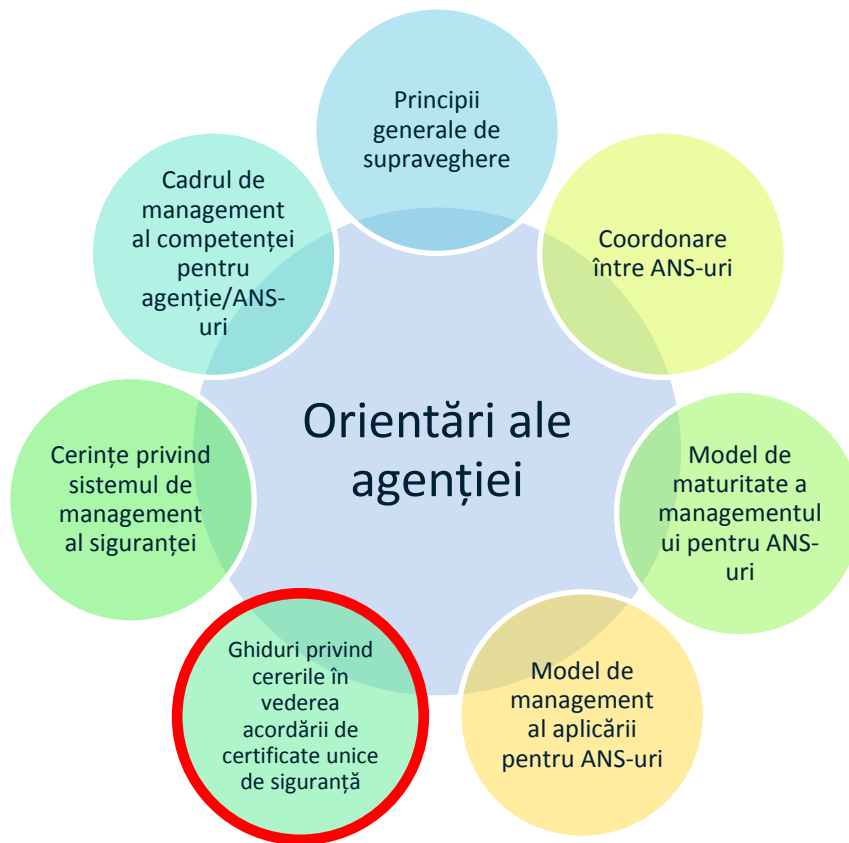

Figura 1: Compendiu al orientărilor Agenției

1.5 Cadrul juridic european

Directiva (UE) 2016/798 privind siguranța feroviară este unul dintre cele trei acte legislative care constituie pilonul tehnic al celui de al patrulea pachet feroviar. Aceasta vizează simplificarea și armonizarea procesului de evaluare a siguranței, pentru a-i sprijini pe solicitanții care depun cerere în vederea eliberării unui certificat unic de siguranță. Aceasta va contribui la reducerea sarcinii și a costurilor suportate de solicitanți, indiferent de zona de funcționare prevăzută și de autoritatea responsabilă de eliberarea certificatului unic de siguranță.

În conformitate cu Directiva (UE) 2016/798, scopul certificatului unic de siguranță este de a oferi dovezi că întreprinderea feroviară:

- *Și-a instituit propriul sistem de management al siguranței, astfel cum se prevede la articolul 9 din Directiva (UE) 2016/798;*
- *Îndeplinește cerințele prevăzute de normele naționale notificate relevante; și*
- *Poate funcționa în condiții de siguranță.*

Cadrul juridic european relevant pentru acordarea de certificate unice de siguranță este rezumat în Figura 2.

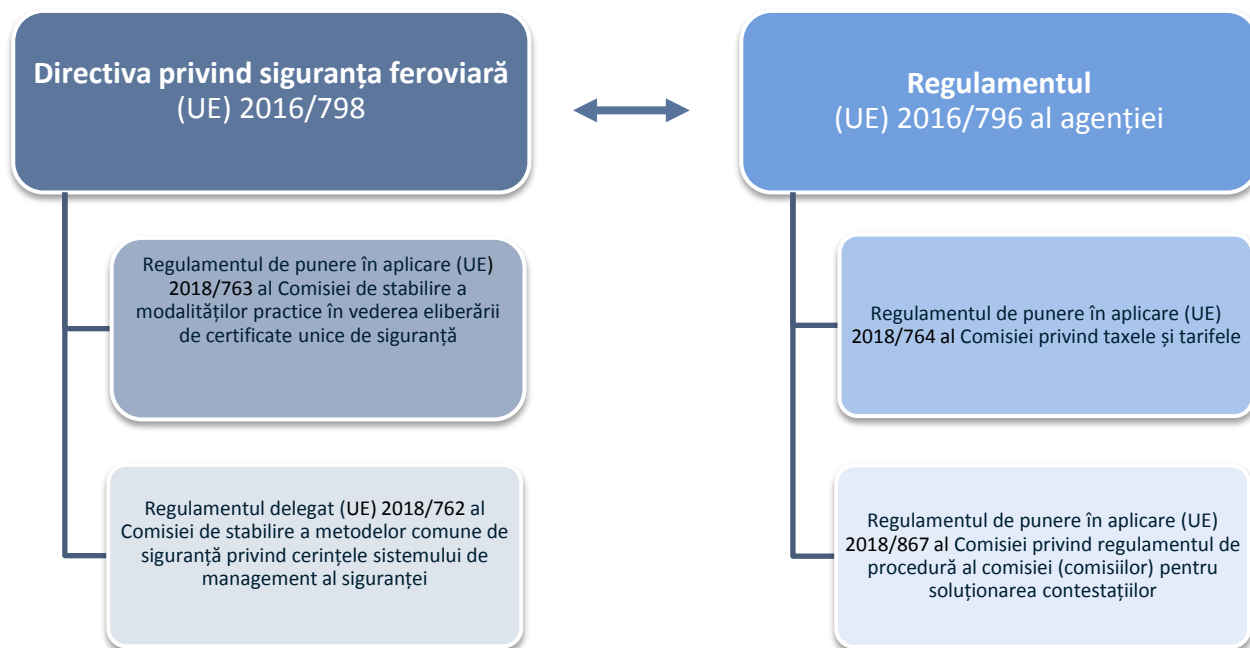

Figura 2: Privire de ansamblu asupra cadrului juridic european

Regulamentul (UE) 2016/796 privind Agenția Feroviară Europeană pentru Căi Ferate (Regulamentul Agenției), fiind unul dintre celelalte două acte legislative ale pilonului tehnic al celui de al patrulea pachet feroviar, descrie, printre altele, rolul și responsabilitățile Agenției în ceea ce privește acordarea de certificate unice de siguranță.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/763 al Comisiei de stabilire a modalităților practice în vederea eliberării de certificate unice de siguranță sporește în continuare armonizarea abordării în ceea ce privește certificarea de siguranță la nivel de Uniune și favorizează colaborarea între toate părțile implicate în procesul de evaluare a siguranței. Prin urmare, regulamentul clarifică astfel responsabilitățile Agenției, ale autorităților naționale de siguranță și ale solicitantului și stabilește dispozițiile necesare pentru o bună colaborare între aceștia. Anexa II la regulamentul oferă un proces structurat și auditabil care asigură faptul că autoritățile competente (și anume, Agenția și autoritățile naționale de siguranță) iau decizii asemănătoare în circumstanțe similare, precum și faptul că există un anumit grad de asigurare referitor la derularea procesului de evaluare într-o manieră asemănătoare de către toate autoritățile.

Regulamentul delegat (UE) 2018/762 al Comisiei de stabilire a metodelor comune de siguranță privind cerințele sistemului de management al siguranței (denumite, de asemenea, în continuare „MCS privind SMS”) prezintă, în Anexa I la acesta, cerințele care trebuie evaluate de către autoritățile competente pentru a evalua relevanța, consecvența și adecvarea SMS al întreprinderii feroviare. În plus, solicitantul de certificat unic de siguranță trebuie să prezinte dovezi în dosarul său de cerere care să ateste că acesta respectă cerințele respective.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/764 al Comisiei prevede taxele și tarifele plătite Agenției și condițiile de plată a acestora, în special:

- Taxele și tarifele percepute de Agenție pentru cererile adresate acesteia, inclusiv costurile pentru sarcinile care îi revin autorității naționale de siguranță; și
- Tarifele pentru servicii oferite de Agenție.

Taxele și tarifele percepute de autoritatea națională de siguranță pentru cererile interne care îi sunt adresate se află în afara domeniului de aplicare a regulamentului de mai sus și, prin urmare, sunt reglementate la nivel național.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/867 al Comisiei stabilește regulile de procedură ale Comisiei (Comisiilor) agenției pentru soluționarea contestațiilor. Prezentele reguli descriu procedura aplicată în cursul unui caz de contestație sau de arbitraj privind Agenția care eliberează certificatul unic de siguranță. Acestea oferă detalii privind depunerea unei contestații, reglementările de lucru și de vot ale Comitetului de Apel, condițiile de rambursare a cheltuielilor membrilor săi etc.

Cuprins

1	INTRODUCERE	3
1.1	SCOPUL GHIDULUI	3
1.2	CUI SE ADRESEAZĂ GHIDUL?	3
1.3	DOMENIUL DE APLICARE	4
1.4	STRUCTURA ORIENTĂRIILOR	4
1.5	CADRUL JURIDIC EUROPEAN	5
2	EVALUAREA SIGURANȚEI	9
2.1	GHIȘEUL UNIC	9
2.2	PROCESUL DE EVALUARE A SIGURANȚEI	10
2.2.1	<i>Angajament în prealabil</i>	13
2.2.2	<i>Primirea cererii</i>	13
2.2.3	<i>Verificarea inițială</i>	16
2.2.4	<i>Evaluarea detaliată</i>	18
2.2.5	<i>Procesul decizional și încheierea evaluării</i>	21
2.3	CALENDARUL PENTRU EVALUAREA SIGURANȚEI	22
2.4	ARANJAMENTE PRIVIND COMUNICAREA	22
2.5	ASIGURAREA CALITĂȚII	22
2.6	AUDITURI, INSPECȚII SAU VIZITE	23
2.7	INTERFAȚA DINTRE EVALUARE ȘI SUPRAVEGHERE	23
2.8	CENTRUL DE FORMARE, ENTITĂȚILE RESPONSABILE CU ÎNTREȚINEREA ȘI TRANSPORTUL MĂRFURILOR PERICULOASE	23
3	ARBITRAJ ȘI CONTESTAȚIE	25
3.1.1	<i>Arbitrajul</i>	25
3.1.2	<i>Contestația</i>	26
4	RESTRICTIONAREA SAU REVOCAREA UNUI CERTIFICAT UNIC DE SIGURANTA	27
5	REVIZUIREA UNEI DECIZII	27
ANEXA 1	LISTA ELEMENTELOR CARE TREBUIE CUPRINSE ÎN GHIDUL DE APLICARE AL AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE SIGURANȚĂ	28
APENDICE	ȘABLON MODEL AL TABELULUI DE ASOCIERE ÎN RAPORT CU CERINȚELE PREVĂZUTE ÎN NORMELE NAȚIONALE	30
ANEXA 2	INSTRUCȚIUNI PRIVIND MODUL DE COMPLETARE DE CĂTRE ORGANISMUL DE CERTIFICARE DE SIGURANȚĂ A CÂMPURILOR DIN GHIȘEUL UNIC ÎN VEDEREA ÎNTOCMIRII UNUI CERTIFICAT UNIC DE SIGURANȚĂ	31

2 Evaluarea siguranței

2.1 Ghișeul unic

Pentru a lua parte la evaluarea siguranței unei cereri pentru obținerea unui certificat unic de siguranță, membrii personalului autorității trebuie să fie utilizatori înregistrați ai ghișeului unic. Aceștia trebuie desemnați să se ocupe de cerere de către directorul de program al autorității respective, după ce au fost notificați de existența unei cereri noi care îi vizează. Prin definiție, un utilizator este o persoană fizică desemnată de către autoritate să gestioneze evaluarea siguranței în ghișeul unic. Gestionarea utilizatorilor în cadrul organizației autorității (de exemplu, în cazul concediului medical) și drepturile aferente de acces la cereri reprezintă responsabilitatea exclusivă a autorității relevante și a directorului său de program.

Ghișeul unic este creat cu scopul de a consemna rezultatele și concluziile procesului de evaluare, inclusiv motivele care stau la baza acestora. Acesta furnizează, de asemenea, solicitantului stadiul tuturor etapelor din procesul de evaluare a siguranței, rezultatul evaluării, precum și decizia luată în ceea ce privește eliberarea sau nu a unui certificat unic de siguranță. Solicitantul poate examina rezultatele și concluziile evaluării odată ce aceasta este aprobată de autoritatea relevantă. Atunci când mai multe autorități sunt implicate în evaluarea siguranței, rezultatele și concluziile evaluării diferitelor autorități sunt compilate de Agenție. Decizia de a elibera sau nu certificatul unic de siguranță, precum și motivele care stau la baza acesteia sunt notificate ulterior solicitantului prin intermediul ghișeului unic. În mod similar, atunci când Agenția este organismul de certificare a siguranței, notificarea facturării este gestionată prin intermediul ghișeului unic.

Ghișeul unic asigură, de asemenea, gestionarea configurației tuturor documentelor încărcate. Personalul autorităților implicate în evaluarea siguranței are autorizația necesară pentru a accesa toate documentele și informațiile cu privire la o cerere care le-a fost atribuită (și anume, dosarul de cerere, precum și alte documente sau informații care țin de evaluare). Personalul unei autorități are acces doar pentru vizualizarea (nu și editarea) rezultatelor și concluziilor evaluării efectuate de către o altă autoritate. Asemenea solicitantului, personalul autorității poate, de asemenea, să depună documente noi sau revizuite pe parcursul evaluării pentru a-și susține decizia. Documentele înregistrate în sistem nu pot fi șterse, ci pot fi doar înlocuite cu o versiune mai nouă sau pot fi marcate drept caduce.

Toți solicitanții au dreptul să pregătească și să depună oricând cereri valabile la ghișeul unic, conform legislației UE aplicabile în domeniul feroviar, specificațiilor și condițiilor de utilizare a ghișeului unic. Atunci când agenția acționează în calitate de organism de certificare a siguranței, cererea de certificat unic de siguranță se depune la agenție, care trebuie să transmită dosarul de cerere autorității sau autorităților naționale de siguranță care se ocupă de zona de operare pentru a aborda partea referitoare la normele de drept intern (acest lucru se face automat prin ghișeul unic)

În aceste cazuri, respectarea normelor, cerințelor, condițiilor prealabile sau cerințelor de formă și de fond legate de aspectele administrative, de exemplu:

- › completarea și depunerea oficială a unei cereri la ghișeul unic;
- › conținutul confirmării oficiale a agenției de primire a unei cereri depuse;
- › cerința privind semnarea cererilor în ghișeul unic și în rapoartele agenției, inclusiv a deciziilor/actelor finale și
- › alte aspecte relevante reglementate de legislația UE;

intră în responsabilitatea exclusivă a agenției, care definește specificațiile relevante. În consecință, în ceea ce privește chestiunile administrative menționate mai sus, toate autoritățile naționale de siguranță implicate în evaluarea unei cereri (când agenția acționează ca organism de certificare a siguranței) trebuie să considere valabilă orice cerere depusă la ghișeul unic, având în vedere, de asemenea, că, atunci când agenția acționează

în calitate de organism de certificare a siguranței, intră sub incidența legislației UE, și nu a legislației naționale a statelor membre ale UE.

Caracteristicile principale ale ghișeului unic sunt rezumate în tabelul următor:

Tabelul 1 : Caracteristici principale ale ghișeului unic

<i>Solicitant</i>	<i>Autorități implicate în evaluarea siguranței</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Depunerea unui dosar de cerere electronic; • Gestionarea configurației dosarului de cerere (<i>biblioteca</i>); • Vizualizarea reperelor și a stadiului progreselor diferitelor etape ale procesului de evaluare a siguranței (<i>tablou de bord</i>); • Consemnarea comunicării cu autoritățile (<i>jurnalul de probleme</i>), asigurând trasabilitatea deciziilor; • Vizualizarea rezultatelor și a concluziilor evaluării (odată aprobate); • Notificarea deciziei în ceea ce privește eliberarea certificatului unic de siguranță; • Gestionarea cererilor de revizuire a deciziilor organismului de certificare de siguranță; • Autentificarea și gestionarea utilizatorilor; • Atribuirea de utilizatori cererii; • Gestionarea tuturor cererilor pentru obținerea unui certificat unic de siguranță depuse de solicitant; • Consemnarea evenimentelor (<i>jurnalul de evenimente</i>). 	<ul style="list-style-type: none"> • Confirmarea primirii unei cereri; • Gestionarea configurației dosarului de evaluare (<i>biblioteca</i>); • Stabilirea reperelor și raportarea privind progresele înregistrate în raport cu diferitele etape ale procesului de evaluare a siguranței (<i>tablou de bord</i>); • Consemnarea comunicării cu solicitantul (<i>jurnalul de probleme</i>), asigurând trasabilitatea deciziilor; • Raportarea rezultatelor și a concluziilor evaluării; • Comunicarea deciziei în ceea ce privește eliberarea certificatului unic de siguranță; • Autentificarea și gestionarea utilizatorilor; • Atribuirea de utilizatori cererii (gestionarea rolurilor și a drepturilor); • Gestionarea tuturor cererilor pentru obținerea unui certificat unic de siguranță atribuite autorității; • Consemnarea evenimentelor (<i>jurnalul de evenimente</i>); • Actualizarea bazei de date ERADIS.

Autoritatea națională de siguranță are libertatea de a-și institui propriul sistem de gestionare a informațiilor, cu condiția ca orice aspecte adresate solicitantului să fie comunicate prin intermediul ghișeului unic. Aceasta include orice documente necesare pentru a se asigura faptul că trasabilitatea deciziilor este transferată ghișeului unic înainte de demararea procesului decizional.

Puteți consulta mai multe informații privind funcționalitățile ghișeului unic în *manualul utilizatorului ghișeului unic*.

2.2 Procesul de evaluare a siguranței

Procesul de evaluare a siguranței este definit în Anexa II la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/763 al Comisiei și cuprinde următoarele etape, astfel cum se arată în Figura 3:

- *Angajament prealabil (opțional);*
- *Primirea cererii;*
- *Verificarea inițială;*
- *Evaluarea detaliată;*
- *Procesul decizional;*
- *Încheierea evaluării.*

În următoarele secțiuni, procesul de evaluare a siguranței este detaliat din perspectiva autorităților.

2.2.1 Angajament în prealabil

Pentru a face angajamentul prealabil eficace în ceea ce privește realizarea pe deplin a beneficiilor sale, se recomandă următoarea abordare:

- Solicitantul întocmește un dosar care include cel puțin o prezentare de ansamblu a propriului sistem de management al siguranței și o depune prin intermediul ghișeului unic. Dosarul trebuie să conțină informațiile enumerate la punctele 1-6 din anexa 1 la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/763 al Comisiei, dar volumul de informații furnizate nu se limitează la această listă;
- Organismul de certificare de siguranță stabilește data (datele) reuniunii (reuniunilor) și este responsabil cu aspectele de ordin organizatoric (de exemplu, locul întrunirii sau utilizarea altor mijloace de comunicare, invitarea experților);
- Solicitantul stabilește ordinea de zi a reuniunii (reuniunilor);
- Autoritatea națională de siguranță, pentru zona de funcționare, oferă rezultate generale / tendințe din supravegherea anterioară, după caz, la cererea organismului de certificare a siguranței;
- Organismul de certificare de siguranță se coordonează cu solicitantul și cu alte autorități naționale de siguranță, după caz, în vederea discutării conținutului dosarului de angajament prealabil și, dacă se consideră a fi relevant pentru cerere, a concluziilor de pe urma activităților de supraveghere desfășurate de autoritatea (sau autoritățile) națională(e) de siguranță relevantă(e);
- Din rațiuni de transparență și claritate a schimburilor dintre Agenție (atunci când aceasta își asumă rolul de organism de certificare de siguranță), autoritatea (sau autoritățile) națională(e) de siguranță relevantă(e) și solicitant, problemele identificate în etapa de angajament în prealabil sunt consemnate și urmărite folosindu-se aceleași principii utilizate pentru evaluarea propriu-zisă (a se vedea secțiunile 2.2.3 și 2.2.4). De asemenea, se recomandă ferm aceeași abordare în cazul în care organismul de certificare de siguranță este o autoritate națională de siguranță;
- Solicitantul păstrează jurnale ale reuniunii (reuniunilor) prin întocmirea și transmiterea procesului-verbal pentru revizuire și aprobare tuturor participanților. Jurnalul reuniunii (reuniunilor) pot fi arhivate în ghișeul unic pentru a facilita evaluarea ulterioară a siguranței.

2.2.2 Primirea cererii

După depunerea unei cereri pentru un certificat unic de siguranță (nou, actualizare sau reînnoire), ghișeul unic recunoaște automat și imediat primirea cererii în numele organismului de certificare de siguranță. De remarcat că toate cererile **inițiale** de certificat unic de siguranță, indiferent dacă solicitantul a deținut sau nu un certificat de siguranță anterior, trebuie introduse în ghișeul unic ca cereri „noi”. Dacă solicitantul a deținut un certificat de siguranță în temeiul regimului anterior, acest lucru poate fi luat în considerare de organismul de certificare a siguranței la efectuarea evaluării dosarului. Pentru ca acest proces să devină mai eficient, solicitantii trebuie să indice în cerere modificările aduse sistemului lor de management al siguranței de la ultima evaluare. Notificarea trimisă solicitantului include, de asemenea, informații privind data de început a evaluării, în raport cu care se vor monitoriza etapele și termenele-limită. Data de început a evaluării corespunde datei de confirmare a primirii cererii, așa cum este definită la articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/763 al Comisiei [modalitățile practice pentru emiterea certificatelor unice de siguranță pentru întreprinderile feroviare].

Primirea unei cereri nu este confirmată de autoritățile pentru zona de funcționare prevăzută, ci doar de organismul de certificare de siguranță. Întrucât toate comunicările privind noile cereri vor fi adresate directorilor de programe desemnați, pentru a evita probleme precum absența persoanei respective atunci

când se depune o nouă cerere, autoritățile sunt încurajate să instituie o casuță poștală funcțională suplimentară unde să fie transmise toate notificările.

Pentru a sprijini procesul de notificare, Agenția și autoritățile naționale de siguranță sunt invitate să utilizeze ghișeul unic pentru a înregistra informații privind sărbătorile legale aplicabile organizației lor. Aceste informații sunt utilizate de ghișeul unic pentru a prelucra data de începere a evaluării, care este stabilită în confirmarea de primire a cererii. Informațiile privind sărbătorile legale pentru un anumit an sunt înregistrate în sistem de fiecare autoritate nu mai târziu de finele anului anterior și sunt actualizate, dacă este necesar, atunci când apar modificări în ceea ce privește sărbătorile legale pe parcursul anului.

Pentru fiecare cerere, resursele competente sunt atribuite în ghișeul unic de către directorul de program al fiecărei autorități care se ocupă de zona de operare. Pentru a evita scurtarea perioadei alocate evaluării siguranței, autoritățile respective sunt invitate să își atribuie resursele cu promptitudine (a se vedea secțiunea 2.3).

Tabelul următor descrie diversele roluri și responsabilități disponibile în ghișeul unic pentru diferitele autorități (și anume, Agenția și autoritățile naționale de siguranță). În funcție de complexitatea cererii și de procedura sa internă, fiecare autoritate alocă una sau mai multe resurse pentru a efectua procesul de evaluare a siguranței în termenul legal. Unei resurse i se pot atribui unul sau mai multe roluri. Fiecare cerere este gestionată ca un proiect cu o dată de început și o dată de sfârșit specifică, care corespund confirmării primirii cererii și, respectiv, deciziei luate de organismul de certificare de siguranță. Se recomandă ca metodologia de gestionare a proiectului să fie proporțională cu dimensiunea și complexitatea cererii.

Tabelul 2 : Roluri și responsabilități

<i>Roluri</i>	<i>Responsabilități</i>
Director de program	Responsabil de instituirea, gestionarea și realizarea programului, care implică: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Primirea de notificări de cereri noi;</i> • <i>Planificarea viitoare a resurselor pentru a aborda cereri noi, de actualizare și de reînnoire;</i> • <i>Atribuirea de resurse competente pentru fiecare proiect;</i> • <i>Asigurarea consecvenței deciziilor luate pentru diferitele proiecte;</i> • <i>Gestionarea evaluării eficacității programului și a îmbunătățirii sale continue.</i>
Manager de proiect	Responsabil de instituirea, gestionarea și livrarea proiectului de certificare de siguranță care i-a fost atribuit acestuia, ceea ce implică: <ul style="list-style-type: none"> • <i>Asumarea rolului de lider și coordonarea procesului de evaluare, inclusiv a angajamentului prealabil, după caz;</i> • <i>Îndeplinirea obiectivelor proiectului, în special livrarea la timp a evaluării în conformitate cu standardele de calitate;</i> • <i>Identificarea oricăror probleme care ar putea împiedica finalizarea evaluării;</i> • <i>Cooperarea cu directorul de program pentru a împărtăși probleme care ar putea afecta finalizarea evaluării și procesul decizional final în ceea ce privește eliberarea, sau nu, a certificatului unic de siguranță;</i>

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Transmiterea mai departe a opiniilor divergente dintre evaluatori care nu au putut fi soluționate de către factorul (factorii) de decizie;</i> • <i>Suspendarea evaluării ori de câte ori este identificată o problemă semnificativă, până la obținerea de informații suplimentare de la solicitant;</i> • <i>Gestionarea recomandării privind eliberarea certificatului unic de siguranță;</i> • <i>Depunerea oricăror decizii de respingere în etapele incipiente ale procesului (și anume, înainte de finalizarea evaluării) la factorul (factorii) de decizie;</i> • <i>Raportarea cu privire la progresele evaluării către factorul (factorii) de decizie;</i> • <i>Elaborarea certificatului unic de siguranță (în cazul în care s-a luat decizia de a elibera certificatul unic de siguranță);</i> • <i>Asigurarea aplicării corecte a proceselor și procedurilor relevante.</i>
<p>Evaluator principal (în cazul în care există mai mult de un evaluator)</p>	<p>Responsabil de instituirea, gestionarea și livrarea evaluării tehnice a unui proiect de certificare de siguranță care i-a fost atribuit acestuia, ceea ce implică:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Coordonarea activității tehnice între evaluatori, după caz, în diferite etape ale procesului de evaluare și în timpul angajamentului prealabil, acolo unde este cazul;</i> • <i>Cooperarea cu directorul de proiect pentru a împărtăși problemele care ar putea împiedica finalizarea evaluării;</i> • <i>Transmiterea opiniilor divergente dintre evaluatori, care nu au putut fi soluționate, către managerul de proiect;</i> • <i>Asigurarea consecvenței deciziilor între diferiții evaluatori;</i> • <i>Gestionarea rezultatelor de ansamblu ale evaluării.</i> <p>În plus, se aplică responsabilitățile stabilite mai jos pentru evaluator.</p>
<p>Evaluator</p>	<p>Responsabil de partea sau părțile specifice ale evaluării atribuite acestuia, ceea ce implică:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Contribuirea la îndeplinirea obiectivelor proiectului, în special livrarea la timp a evaluării în conformitate cu standardele de calitate;</i> • <i>Coordonarea cu solicitantul după caz, de exemplu pentru a cere informații sau clarificări suplimentare sau pentru a conveni asupra planului (planurilor) de acțiune stabilit de solicitant;</i> • <i>Identificarea oricăror probleme care ar putea împiedica finalizarea evaluării;</i> • <i>Cooperarea cu evaluatorul principal pentru a împărtăși problemele care ar putea afecta partea sau părțile evaluării sale sau pe cea a unui alt evaluator (evaluatori);</i> • <i>Gestionarea rezultatelor părții sau părților sale din evaluare;</i>

	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Raportarea cu privire la progresele părții sau părților sale din evaluare către evaluatorul principal și directorul de proiect (dacă acesta este altul decât evaluatorul principal);</i> • <i>Aplicarea proceselor și procedurilor relevante;</i>
Asigurator	<p>Responsabil de verificarea faptului dacă procesul de evaluare a siguranței a fost aplicat în mod corect înainte de a lua orice decizie cu privire la eliberarea a certificatului unic de siguranță, care implică:</p> <ul style="list-style-type: none"> • <i>Controlul aplicării corecte a proceselor și procedurilor relevante;</i> • <i>Furnizarea unei recomandări cu privire la eliberarea a certificatului unic de siguranță, inclusiv orice decizie de respingere într-o etapă incipientă a procesului (și anume, înainte de finalizarea evaluării), pe baza rezultatelor controlului său;</i> • <i>Depunerea recomandării sale la factorul (factorii) de decizie.</i>
Factor de decizie	<p>Responsabil de aprobarea opiniei și/sau luarea deciziei cu privire la eliberarea certificatului unic de siguranță.</p>

2.2.3 Verificarea inițială

Dacă Agenția își asumă rolul de organism de certificare de siguranță, se urmărește coordonarea între autoritățile implicate în evaluarea siguranței pentru a discuta:

- *Comunicarea internă și externă (a se vedea secțiunea 2.4);*
- *Aspectele de natură organizatorică;*
- *Atribuirea sarcinilor;*
- *Calendarul detaliat;*
- *Informațiile colectate relevante în ceea ce privește performanța în materie de siguranță a solicitantului din activitățile de supraveghere anterioare, după caz (a se vedea, de asemenea, secțiunea 2.7). Aceste informații sunt furnizate de autoritatea națională de siguranță;*
- *Date obținute din angajamentul prealabil, după caz.*

De preferat, se organizează o primă reuniune de coordonare la scurt timp după ce diferitele resurse sunt atribuite cererii. Pot fi organizate alte reuniuni de coordonare la cererea organismului de certificare de siguranță, pentru a discuta rezultatele intermediare și finale ale verificării inițiale.

În cazul în care solicitantul indică în cererea sa că intenționează să desfășoare activități către stații din state membre vecine cu caracteristici ale rețelei și norme de funcționare asemănătoare, atunci când stațiile respective se află aproape de frontieră, organismul de certificare de siguranță trebuie să consulte autoritatea sau autoritățile naționale de siguranță competente ale statelor membre vecine relevante. Aceste autorități naționale de siguranță trebuie să confirme faptul că sunt de acord cu autoritățile naționale de siguranță pentru zona de funcționare prevăzută, verificând respectarea normelor naționale notificate relevante și a obligației care decurge din acordurile transfrontaliere relevante. Concluziile consultării respective vor fi furnizate de organismul de certificare a siguranței în raportul de evaluare. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord care să îi permită autorității naționale de siguranță implicate în evaluarea siguranței să acționeze în numele autorității naționale de siguranță din statul membru vecin, solicitantul va fi invitat să își modifice cererea pentru obținerea certificatului unic de siguranță astfel încât aceasta să includă, în zona sa de funcționare prevăzută, rețeaua statului membru respectiv.

Consultarea menționată mai sus nu trebuie să aibă loc dacă există acorduri transfrontaliere specifice între statele membre sau autoritățile naționale de siguranță care se ocupă de operațiunile dintre stații aflate

aproape de frontieră, în cazul în care există caracteristici ale rețelei și norme de funcționare asemănătoare. În astfel de situații, autoritățile naționale de siguranță pentru zona de funcționare prevăzută sunt considerate a fi competente să verifice respectarea normelor naționale notificate relevante și a obligațiilor care decurg din acordurile transfrontaliere relevante. Autoritățile naționale de siguranță sunt invitate să identifice astfel de acorduri de cooperare și stațiile de frontieră vizate de acestea în ghidul lor național privind cererile (vezi Anexa 1) pentru a facilita procesul de evaluare.

Autoritățile și solicitanții pot utiliza diferite canale de comunicare, la libera lor alegere, pentru ca evaluarea să fie mai eficientă. Identificarea și înregistrarea problemelor [în sensul articolului 12 din Regulamentul (UE) 2018/763] trebuie gestionate însă prin intermediul registrului de probleme al ghișeului unic, pentru a asigura transparența și trasabilitatea deciziilor luate de autoritățile care se ocupă de zona de operare.

Există 4 tipuri de probleme care pot fi ridicate prin intermediul registrului de probleme din ghișeul unic. Acestea variază de la o solicitare de informații suplimentare (problemă de tip „1”), o chestiune pe care autoritatea dorește ca solicitantul să o corecteze, dar a cărei gestionare poate fi lăsată la latitudinea sa (problemă de tip „2”), o neconformitate minoră sau o problemă reziduală care va fi transferată de autoritate spre examinare sub supraveghere ulterioară (problemă de „tip 3”) și un aspect care constituie un punct de blocaj pentru cerere (problemă de „tip 4”). Mai multe detalii și exemple pentru fiecare dintre aceste tipuri de probleme pot fi găsite în *Ghidul privind cererile pentru acordarea de certificate unice de siguranță – Ghid pentru solicitanți*.

Ca parte din solicitarea sa de informații suplimentare, fiecare autoritate poate cere cantitatea de informații detaliate pe care o consideră a fi necesară în mod rezonabil pentru a o sprijini în evaluarea cererii și, în acest scop, poate lua contact direct cu solicitantul. Atunci când face acest lucru, fiecare autoritate trebuie să fie precisă și exactă, precum și să ofere solicitantului informații clare și ușor de înțeles, împreună cu un termen pentru răspunsul așteptat. La rândul său, solicitantul furnizează informațiile cerute în termenul convenit prin intermediul jurnalului de probleme.

În cazul în care solicitantul nu furnizează informațiile solicitate sau dacă informațiile suplimentare furnizate în cerere nu sunt mulțumitoare, calendarul evaluării se poate extinde sau cererea poate fi respinsă. Respingerea unei cereri este o măsură aplicată în ultimă instanță, iar atunci când organismul de certificare de siguranță decide să facă acest lucru, decizia și motivele pentru aceasta sunt consemnate în raportul de evaluare și sunt notificate solicitantului. Orice decizie de respingere impune o retrimiteră a cererii.

Întrucât autoritățile implicate în evaluarea siguranței pot fi consultate în ceea ce privește conținutul cererii înainte de depunerea sa (și anume, în etapa de angajament prealabil), este posibil ca acestea să cunoască deja faptul că cererea conține dovezi adecvate, caz în care va fi posibilă reducerea la minimum a acestei etape și trecerea mai rapidă la evaluarea principală. Este posibil, de asemenea, ca rezultatele activităților anterioare de supraveghere să furnizeze informații suficiente privind solicitantul, astfel încât să se poată lua o decizie privind cererea. În astfel de cazuri, trebuie să fie consemnată o justificare în raportul de evaluare.

Înainte de trimiterea unei solicitări de informații suplimentare care ar putea afecta activitatea altor autorități, autoritățile relevante implicate în evaluarea siguranței trebuie să se coordoneze pentru a discuta proiectele de observații înregistrate în jurnalul de probleme, înainte de a le trimite solicitantului. De asemenea, înainte de a respinge cererea sau chiar înainte de a lua decizia de a trece la etapa următoare, autoritățile implicate în evaluarea siguranței trebuie să se coordoneze pentru a discuta problemele nesoluționate legate de etapa verificării inițiale și trebuie să convină asupra căii de urmat. În orice caz, decizia privind măsura în care cererea este completă, relevantă și coerentă este înregistrată de fiecare autoritate implicată în evaluarea siguranței în raportul său de evaluare. Dacă nu se poate ajunge la un consens între diferitele părți, organismul de

certificare de siguranță ia o decizie finală în ceea ce privește măsura în care cererea este completă, relevantă și coerentă. Cu toate acestea, fiecare autoritate are libertatea de a lua propria decizie și poate solicita arbitraj, după caz.

Stadiul etapei de verificare inițială poate fi vizualizat de către toate părțile relevante, inclusiv de solicitant, în tabloul de bord al ghișeului unic. Stadiul progresului etapei, raportat individual de fiecare autoritate, este vizibil tuturor autorităților în tabloul de bord, însă nu și de către solicitant. Rezumatul verificării inițiale și concluziile în ceea ce privește măsura în care dosarul este complet sunt înregistrate de fiecare autoritate în partea dedicată a raportului de evaluare înainte de începerea evaluării detaliate.

2.2.4 Evaluarea detaliată

Evaluarea detaliată este demarată în urma unei decizii pozitive în ceea ce privește măsura în care cererea este completă, relevantă și coerentă. Acest lucru nu împiedică însă autoritatea implicată în evaluarea siguranței să desfășoare evaluarea detaliată pentru partea care îi revine, chiar dacă alte autorități implicate nu au finalizat încă etapa anterioară, cu condiția ca coordonarea dintre autorități să constate că riscul respingerii cererii este neglijabil.

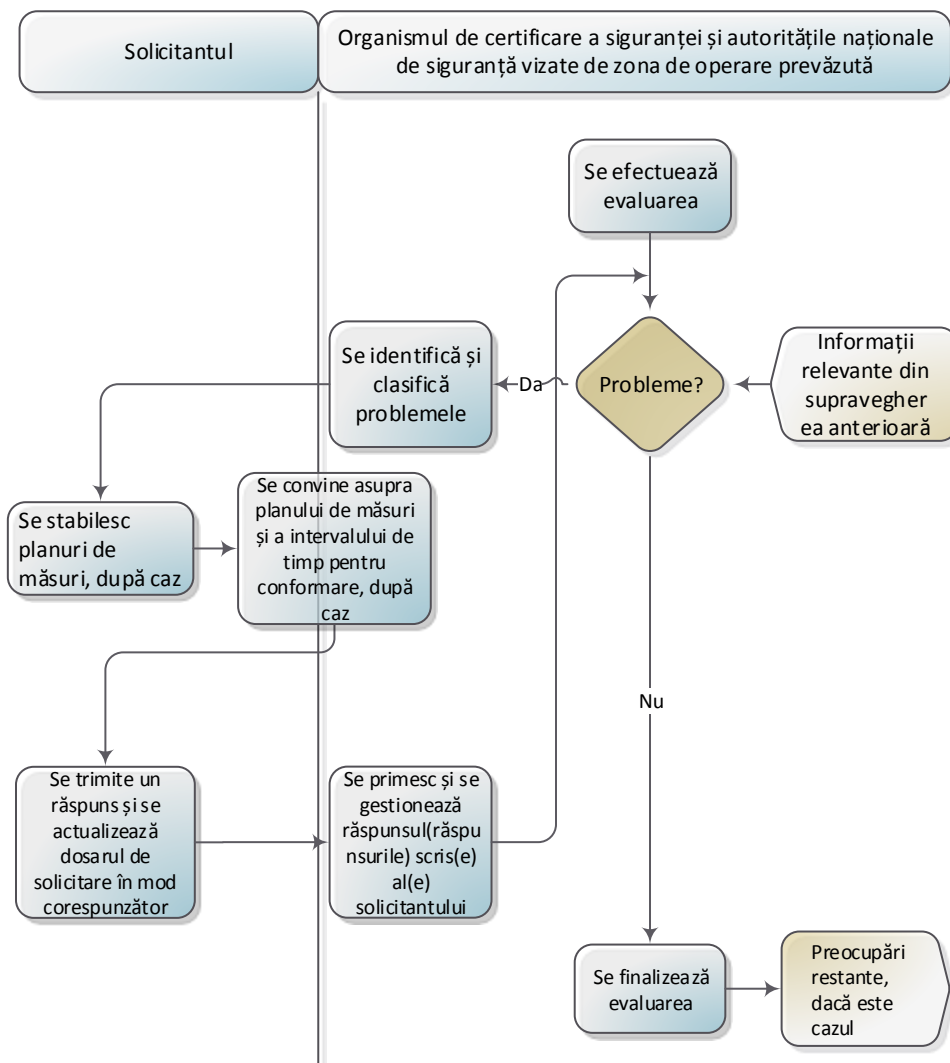

Figura 4: Evaluarea detaliată

Evaluarea detaliată cuprinde evaluarea conformității atât cu cerințele sistemului de management al siguranței, cât și cu normele naționale.

Evaluarea conformității cu cerințele sistemului de management al siguranței ține de competența organismului de certificare a siguranței. Evaluatorii pot consulta orientări folositoare cu privire la modul de desfășurare a acestei evaluări în *Ghidul Agenției privind cerințele sistemului de management al siguranței*.

Evaluarea conformității cu normele naționale notificate ține de competența autorității naționale de siguranță. În cazul zonei de funcționare prevăzute, aceasta include verificarea conformității cu cerințele prevăzute în normele naționale notificate privind cerințele operaționale care nu sunt aplicabile în STI OPE sau în alte legislații europene aplicabile. Pentru a-l sprijini pe solicitant să înțeleagă ce se așteaptă de la el, autoritatea națională de siguranță trebuie să publice și să mențină actualizat un ghid privind cererile, disponibil gratuit, care să descrie și să explice normele valabile pentru zona de funcționare prevăzută (inclusiv domeniul de aplicare a transpunerii directivei privind siguranța), precum și documentele pe care solicitantul trebuie să le depună.

Ca și în etapa inițială de selecție, problemele identificate în etapa de evaluare detaliată sunt gestionate prin registrul de probleme al ghișeului unic, care utilizează cele 4 tipuri de probleme menționate mai sus la secțiunea 2.2.3. În termeni generali, informațiile relevante pentru trasabilitatea deciziilor trebuie consemnate și comunicate solicitantului prin intermediul jurnalului de probleme.

În cazul în care cererea este de reînnoire sau de actualizare a unui certificat unic de siguranță, posibilele condiții sau restricții de utilizare ale certificatului anterior trebuie să fie luate în considerare în această etapă a evaluării pentru a verifica dacă acestea mai sunt valabile sau dacă ar trebui eliminate.

În mod asemănător, această etapă trebuie utilizată pentru a verifica:

- eventualele probleme amânate în vederea supravegherii în cadrul evaluării anterioare;
- punerea în aplicare și de planuri de acțiune corespunzătoare de către solicitant.

Dacă există probleme nerezolvate evidențiate în timpul supravegherii anterioare, autoritățile implicate în evaluarea siguranței trebuie să se coordoneze pentru a decide dacă acestea trebuie înregistrate în jurnalul de probleme.

Divergențele de opinie dintre experți (inclusiv dintre experții care aparțin aceleiași autorități) pot, de asemenea, să fie înregistrate în jurnalul de probleme.

Atunci când se identifică un aspect care necesită lămuriri (și anume, problemele de „tip 1”) sau o eventuală nerespectare a cerințelor (și anume, problemele de „tip 3” și „tip 4”), autoritățile implicate în evaluarea siguranței sunt încurajate să fie pe cât de clare posibil, pentru a-l sprijini pe solicitant să înțeleagă nivelul de detaliu care trebuie să caracterizeze răspunsul care i-a fost solicitat, fără a-i impune măsuri de soluționare a problemei. Problemele de natură editorială sau de prezentare sau erorile tipografice nu se consideră ca fiind dovezi că solicitantul nu a demonstrat respectarea cerințelor decât în cazul în care acestea afectează claritatea dovezilor furnizate de solicitant.

Dacă toată cererea, sau părți ale acesteia este/sunt deficitară(e), autoritățile implicate în evaluarea siguranței pot solicita informații suplimentare de la solicitant, utilizând jurnalul pentru probleme și specificând un termen pentru răspunsul așteptat care este rezonabil și proporțional cu dificultatea furnizării informațiilor cerute. La rândul său, solicitantul furnizează informațiile cerute prin intermediul jurnalului de probleme. Dacă solicitantul nu este de acord cu termenul propus, acesta îl poate totuși negocia cu autoritatea respectivă care, la rândul său, poate decide să modifice termenul utilizând jurnalul de probleme.

Pentru a fi satisfăcătoare, răspunsurile scrise ale solicitantului trebuie să fie suficiente pentru a atenua preocupările exprimate și pentru a demonstra că mecanismele propuse de acesta vor îndeplini cerințele relevante. Acesta poate depune noi documente și/sau poate reformula părți ale documentelor depuse inițial,

Înlocuind aspectele nesatisfăcătoare din cererea inițială și incluzând o explicație privind modul în care revizia tratează deficiențele identificate. În plus, solicitantul poate furniza informații justificative relevante (de exemplu, proceduri privind sistemul de management al siguranței). Documentele noi și/sau actualizate sunt depuse prin intermediul jurnalului de probleme, sub formă de anexe la problemele respective. Solicitantul este responsabil cu identificarea modificărilor aduse documentelor depuse anterior (de exemplu, utilizând opțiunea Urmărire modificări). Acest lucru le permite evaluatorilor să verifice dacă părțile relevante ale documentelor au fost modificate în mod corespunzător și dacă alte părți nu au suferit modificări.

În mod similar, solicitantul poate propune măsuri pentru soluționarea problemelor și să stabilească (precizeze) termene pentru punerea în aplicare a acestora. Dacă autoritatea în cauză nu este de acord cu măsurile și/sau termenele propuse, aceasta este invitată să contacteze neîntârziat solicitantul în vederea soluționării problemei și a înregistrării deciziei în jurnalul de probleme.

În cazul în care un răspuns este în mare parte satisfăcător, însă persistă un motiv de preocupare, autoritățile implicate în evaluarea siguranței trebuie să decidă, fiecare pentru propria sa parte, dacă să semnaleze solicitantului acest motiv de preocupare restant sau să convină amânarea soluționării complete în vederea supravegherii după eliberarea certificatului unic de siguranță. Indiferent de opțiunea aleasă, autoritățile implicate în evaluare trebuie să înregistreze, fiecare separat, decizia și motivele care stau la baza acesteia, în raportul lor de evaluare. Astfel, raportul de evaluare reflectă rezultatele evaluării, inclusiv orice divergențe de opinie în rândul evaluatorilor, motivele de preocupare care trebuie avute în vedere în timpul supravegherii ulterioare, precum și avizul cu privire la eliberarea certificatului unic de siguranță.

Dacă sunt de semnalat chestiuni semnificative, o autoritate sau mai multe autorități, în coordonare, pot cere o reuniune cu solicitantul pentru a soluționa problemele nerezolvate și pentru a evita mai multe schimburi de corespondență. În acest scop, acestea confirmă cu solicitantul data prestabilită pentru reuniune sau stabilesc o dată. În orice caz, trebuie să fie trimisă confirmarea și să se solicite un accept. Această confirmare se trimite împreună cu detalii referitoare la chestiunile de interes.

Atunci când o astfel de reuniune este considerată a fi necesară, obiectivele se stabilesc după cum urmează:

- *Asigurarea înțelegerii clare de către solicitant a domeniilor de neconformitate identificate;*
- *Discutarea soluțiilor necesare pentru a le remedia;*
- *Convenirea asupra naturii informațiilor suplimentare și asupra dovezilor justificative care trebuie furnizate (plan de acțiune).*

Autoritățile pot decide, de asemenea, să desfășoare audituri, inspecții sau vizite (a se vedea, de asemenea, secțiunea 2.6) în vederea colectării de dovezi suplimentare care nu pot fi preluate din examinarea documentelor dosarului depus și să se asigure că domeniile de îngrijorare care nu au fost abordate anterior de supravegherea anterioară, după caz, au fost tratate în mod adecvat de către solicitant. De exemplu, autoritățile pot decide să auditeze un solicitant în cazul în care există îndoieli cu privire la gradul de exactitate cu care sistemul de management al siguranței reflectă operațiunile societății, și anume faptul că întreprinderea desfășoară activitățile prezentate în sistemul de management al siguranței. Într-un asemenea caz, un audit la fața locului poate, prin interviuarea personalului, să contribuie la colectarea de dovezi relevante pentru cunoașterea de către organismul de certificare de siguranță a sistemului de management al siguranței prezentat. Cu toate acestea, obiectivul principal al unor astfel de audituri, inspecții sau vizite ar trebui să fie de a colecta dovezi în vederea soluționării problemelor înregistrate în cadrul procesului de evaluare.

Dacă agenția își asumă rolul de organism de certificare de siguranță, înainte de a lua o decizie privind eliberarea certificatului unic de siguranță, autoritățile implicate în evaluare trebuie să se coordoneze pentru a discuta conținutul rapoartelor lor de evaluare. Acest lucru ar trebui să includă, de asemenea, acordul cu privire la eventuale restricții și/sau condiții de utilizare, precum și motivele de preocupare restante care urmează a fi amânate în vederea supravegherii ulterioare și stabilirea autorității naționale de siguranță care va întreprinde ulterior acțiunile aferente. În urma acestei coordonări, Agenția trebuie să elaboreze un raport

de evaluare final și să identifice restricțiile și condițiile de utilizare convenite care trebuie incluse în certificatul unic de siguranță. Opiniile divergente între evaluatori trebuie gestionate de responsabilul de proiect și pot fi înregistrate în raportul de evaluare dacă rămân nesoluționate.

Coordonarea între autoritățile relevante implicate în evaluarea siguranței este necesară, de asemenea, dacă neconformitățile identificate nu pot fi soluționate fie din cauză că solicitantul nu poate rezolva problema în mod acceptabil pentru autoritate, fie pentru că nu se poate conveni asupra unui termen. Dacă organismul de certificare de siguranță confirmă această concluzie, cererea poate fi respinsă.

Diferitele autorități pot încă să își modifice rapoartele de evaluare până când decizia cu privire la eliberarea certificatului unic de siguranță este luată de organismul de certificare de siguranță și îi este notificată solicitantului.

2.2.5 Procesul decizional și încheierea evaluării

Organismul de certificare de siguranță pregătește decizia în ghișeul unic, compusă dintr-o scrisoare de intenție, raportul de evaluare și certificatul unic de siguranță, după caz. Cu această ocazie, întrucât informațiile furnizate în formularul de cerere sunt reutilizate în certificatul unic de siguranță, verifică dacă documentele sunt compatibile între ele și cu cererea (cu excepția cazului în care s-a propus stabilirea de restricții și condiții de utilizare).

Organismul de certificare de siguranță este invitat să revizuiască aceste informații și să le actualizeze cu rezultatul evaluării, acordând o atenție specială modificărilor aduse zonei de funcționare și restricțiilor și/sau condițiilor de utilizare identificate în timpul evaluării.

Instrucțiuni privind modul în care organismul de certificare de siguranță trebuie să revizuiască și, atunci când este necesar, să actualizeze câmpurile din ghișeul unic în vederea întocmirii unui certificat unic de siguranță sunt furnizate în [Anexa 2](#).

Data primirii deciziei trebuie să corespundă în ghișeul unic datei de notificare a deciziei către solicitant. Termenul-limită pentru solicitarea unei revizuii va fi monitorizat în raport cu data respectivă. În urma notificării, versiunea electronică a certificatului unic de siguranță este transferată automat de ghișeul unic în baza de date ERADIS. Nu este necesară nicio acțiune specifică din partea organismului de certificare de siguranță.

Atunci când este necesară o versiune pe hârtie a certificatului unic de siguranță cu semnătură de mână și cu o ștampilă oficială a unei organizații, organismul de certificare de siguranță o poate imprima din certificatul unic de siguranță arhivat în ghișeul unic. Această necesitate specifică nu aduce atingere datei deciziei menționate mai sus.

Autoritățile implicate în evaluarea siguranței trebuie să se coordoneze pentru a identifica lecțiile învățate în vederea utilizării în evaluările viitoare, precum și pentru a-și îmbunătăți procedurile interne. Aceasta poate include rezultate ale auditurilor interne/externe și informații privind probleme și riscuri, precum și tehnici care au funcționat bine și care pot fi aplicate în evaluări viitoare și, eventual, împărtășite cu (sau chiar deprinse de la) alte organisme în vederea îmbunătățirii continue.

Dacă Agenția își asumă rolul de organism de certificare de siguranță, o autoritate națională de siguranță implicată în evaluarea siguranței poate solicita o traducere a certificatului unic de siguranță, precum și a motivelor care stau la baza deciziei. Ori de câte ori o astfel de traducere este necesară, autoritatea națională de siguranță solicită acest lucru cel târziu în etapa de luare a deciziilor. Agenția va traduce documentele pe cheltuiala proprie și le va arhiva în ghișeul unic.

Atunci când este necesară o versiune pe hârtie a certificatului unic de siguranță cu semnătură de mână și cu o ștampilă oficială a unei organizații, copia scanată a certificatului unic de siguranță este arhivată, de asemenea, în ghișeul unic.

2.3 Calendarul pentru evaluarea siguranței

Deși acest lucru nu este prevăzut în lege, dacă Agenția își asumă rolul de organism de certificare de siguranță, se propun următoarele repere intermediare:

- *Fiecare autoritate repartizează resursa competentă în maximum o săptămână de la primirea cererii pentru un certificat unic de siguranță;*
- *Informațiile relevante, care au fost colectate din activitățile de supraveghere anterioare și care privesc performanța în materie de siguranță a solicitantului, sunt furnizate Agenției de către autoritățile naționale de siguranță cel mai tarziu când aceasta decide dacă dosarul este complet.*
- *Fiecare autoritate implicată în evaluarea siguranței își încheie propria parte din evaluarea detaliată cu maximum 5 zile lucrătoare înainte de termenul convenit pentru luarea deciziei privind eliberarea certificatului unic de siguranță, pentru a-i acorda Agenției suficient timp pentru a compila diversele rezultate și concluzii ale evaluării.*

2.4 Aranjamente privind comunicarea

Organismul de certificare a siguranței ar trebui să gestioneze coordonarea diferitelor autorități în cadrul procesului de evaluare a siguranței. Atunci când trebuie să fie organizate întâlniri (conferințe față în față sau tele / video) sau alte activități de coordonare, organismul de certificare a siguranței efectuează înregistrări, copiile fiind trimise tuturor participanților și încărcate în ghișeul unic.

Coordonarea între părțile implicate în procesul de evaluare a siguranței se realizează, în mod normal, într-o limbă agreată de comun acord. Aceasta include, de asemenea, schimbul de opinii între Agenție și autoritățile naționale de siguranță în ceea ce privește rezultatele și concluziile evaluării, precum și alte comunicări.

La solicitarea autorității (sau autorităților) naționale de siguranță pentru zona de funcționare respectivă, agenția care acționează în calitate de organism de certificare de siguranță poate traduce decizia sa și motivele care stau la baza acesteia în limba autorității (sau autorităților) naționale de siguranță. Solicitarea de traducere este gestionată în afara procesului de evaluare a siguranței, fără costuri pentru solicitant.

2.5 Asigurarea calității

Organismul de certificare de siguranță este responsabil să asigure că:

- *Diferitele etape ale procesului au fost aplicate în mod corespunzător;*
- *Există dovezi suficiente care indică faptul că toate aspectele relevante ale cererii au fost evaluate;*
- *Solicitantul a răspuns la toate aspectele legate de neconformitate (și anume, problemele de „tip 3” și „tip 4”) și orice alte solicitări de informații suplimentare au fost primite de la solicitant;*
- *Toate problemele de tip 3 și 4 au fost soluționate sau, în cazul în care nu au fost soluționate, motivele au fost documentate în mod clar;*
- *Motivele restante de preocupare pentru supraveghere sunt atribuite autorității naționale de siguranță competente și sunt convenite împreună cu aceasta;*
- *Deciziile luate sunt documentate, echitabile și consecvente;*
- *Opinia cu privire la eliberarea certificatului unic de siguranță, prezentată în raportul de evaluare, reflectă evaluarea în ansamblul său.*

În cazul în care se concluzionează că procesul a fost urmat în mod corespunzător, va fi suficient să se confirme faptul că etapele de mai sus au fost respectate și să se facă eventuale comentarii pertinente. În caz contrar, motivele care stau la baza concluziei negative trebuie să fie formulate în mod clar.

2.6 Audituri, inspecții sau vizite

Dacă agenția își asumă rolul de organism de certificare de siguranță, obiectivele și domeniul de aplicare a auditurilor, inspecțiilor sau vizitelor și rolul atribuit fiecărei autorități implicate trebuie să fie coordonate pentru a se evita dublarea eforturilor și pentru a reduce posibilitatea de a cere solicitantului să facă față la audituri, inspecții sau vizite multiple. Dacă Agenția desfășoară un audit, o inspecție sau o vizită, autoritatea (sau autoritățile) națională de siguranță respectivă oferă Agenției sprijinul și asistența necesare în vederea respectării normelor de siguranță aplicabile aflate în vigoare la sediul (sediile) solicitantului.

Autoritatea care întreprinde un audit, o inspecție sau o vizită trebuie să dispună de acorduri sau proceduri interne care să stabilească cadrul pentru realizarea acestuia. În acest scop, aceasta poate decide în mod voluntar să aplice principiile și cerințele stabilite de standarde relevante precum ISO 19011 și ISO 17021 pentru desfășurarea auditurilor sistemelor de management și ISO 17020 pentru inspecții.

Constatările de pe urma auditurilor, inspecțiilor sau vizitelor reprezintă dovezi care pot sprijini închiderea problemelor înregistrate în jurnalul de probleme. Cu toate acestea, în unele cazuri, acestea pot cuprinde probleme (de exemplu, situații de neconformitate) care nu au fost identificate anterior și, într-un astfel de caz, acestea trebuie înregistrate în jurnalul de probleme ca fiind probleme noi.

Puteți consulta informații mai detaliate cu privire la tehnicile de audit și de inspecție în *Ghidul agenției privind supravegherea*.

2.7 Interfața dintre evaluare și supraveghere

Autoritățile naționale de siguranță sunt invitate să utilizeze formularul de rezumat al supravegherii atunci când discută problemele nerezolvate identificate în timpul supravegherii anterioare care au relevanță pentru evaluarea siguranței.

În special, atunci când a fost primită o cerere de reînnoire sau actualizare a certificatului unic de siguranță, autoritățile naționale de siguranță trebuie să furnizeze organismului de certificare a siguranței rezultatele oricărei acțiuni ulterioare privind preocupările restante care au fost amânate în vederea supravegherii. Aceste informații permit organismului de certificare a siguranței să închidă preocupările reziduale în ghișeul unic.

Puteți consulta informații mai detaliate în *Ghidul agenției privind supravegherea*.

2.8 Centrul de formare, entitățile responsabile cu întreținerea și transportul mărfurilor periculoase

Conform articolului 5 din Decizia 2011/765/UE a Comisiei și articolului 13 alineatul (2) din Directiva (UE) 2016/798, recunoașterea unui centru de formare care aparține unei întreprinderi feroviare poate fi menționată în certificatul unic de siguranță în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții prealabile:

- › Întreprinderea feroviară nu este singurul furnizor de formare de pe piață;
- › Întreprinderea feroviară oferă instruire numai personalului propriu.

În acest caz, se recomandă ca autoritatea națională de siguranță relevantă să confirme recunoașterea centrului de formare al întreprinderii feroviare în raportul său de evaluare și ca declarația de recunoaștere

să figureze pe certificatul unic de siguranță, chiar dacă respectiva autoritate națională de siguranță nu este organismul de certificare a siguranței.

Întreprinderile feroviare care acționează în calitate de entități responsabile cu întreținerea (ERI) și care administrează vehicule exclusiv pentru operațiuni proprii nu au obligația de a deține un „certificat ERI” în conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 779/2019 de punere în aplicare al Comisiei. Sistemul lor de întreținere trebuie să fie însă în conformitate cu anexa II la acest regulament. Întreprinderile feroviare trebuie să furnizeze dovezi privind conformitatea cu această anexă când solicită un certificat unic de siguranță.

În cazul în care solicitantul a indicat mărfuri periculoase ca parte a domeniului de activitate, organismul de certificare a siguranței trebuie să știe că trebuie să se consulte cu autoritatea competentă pentru transportul feroviar de mărfuri periculoase în conformitate cu legislația relevantă. În cazul în care organismul de certificare a siguranței este ERA, consultarea se va efectua prin intermediul autorităților naționale de siguranță relevante pentru zona de operare.

3 Arbitraj și contestație

3.1.1 Arbitrajul

În cazul în care Agenția nu este de acord cu o evaluare negativă efectuată de una sau mai multe autorități naționale de siguranță, aceasta informează respectiva autoritate sau autoritățile în cauză, motivând dezacordul său. Agenția și autoritatea sau autoritățile naționale de siguranță cooperează în vederea aprobării unei evaluări reciproc acceptabile. Dacă este necesar, Agenția și autoritatea sau autoritățile naționale de siguranță pot decide să implice întreprinderea feroviară.

În cazul în care nu se poate conveni asupra unei evaluări reciproc acceptabile în termen de o lună de la data la care Agenția a informat autoritatea sau autoritățile naționale de siguranță cu privire la dezacordul său, autoritatea sau autoritățile naționale de siguranță pot sesiza chestiunea, pentru arbitraj, Comisiei de soluționare a contestațiilor.

Cererile de arbitraj sunt adresate Comisiei (Comisiilor) de soluționare a contestațiilor. Acțiunile Comisiei (Comisiilor) sunt înregistrate de către grefierul Comisiei (Comisiilor) de soluționare a contestațiilor în ghișeul unic.

Comisia de soluționare a contestațiilor care se ocupă de arbitraj are acces la dosarul complet al cererii, disponibil în ghișeul unic. Comisia de soluționare a contestațiilor decide dacă trebuie să confirme proiectul de decizie al Agenției în termen de o lună de la data solicitării de arbitraj a autorității sau autorităților naționale de siguranță.

Decizia Comisiei de soluționare a contestațiilor este notificată tuturor părților implicate în evaluarea siguranței, inclusiv solicitantului, prin intermediul ghișeului unic.

Aceași procedură de arbitraj se aplică, de asemenea, în cazul unui dezacord între Agenție și autoritatea națională de siguranță atunci când cea din urmă constată, în timpul supravegherii sale, că titularul unui certificat unic de siguranță emis de Agenție nu mai îndeplinește condițiile de certificare și solicită Agenției, ca organism de certificare a siguranței, să restricționeze sau să revoce certificatul.

Având în vedere că procedura de arbitraj ar conduce la o prelungire a intervalului de timp al evaluării, Agenția precizează diferitele etape ale arbitrajului în tabloul de bord al ghișeului unic (a se vedea și secțiunea 2.3).

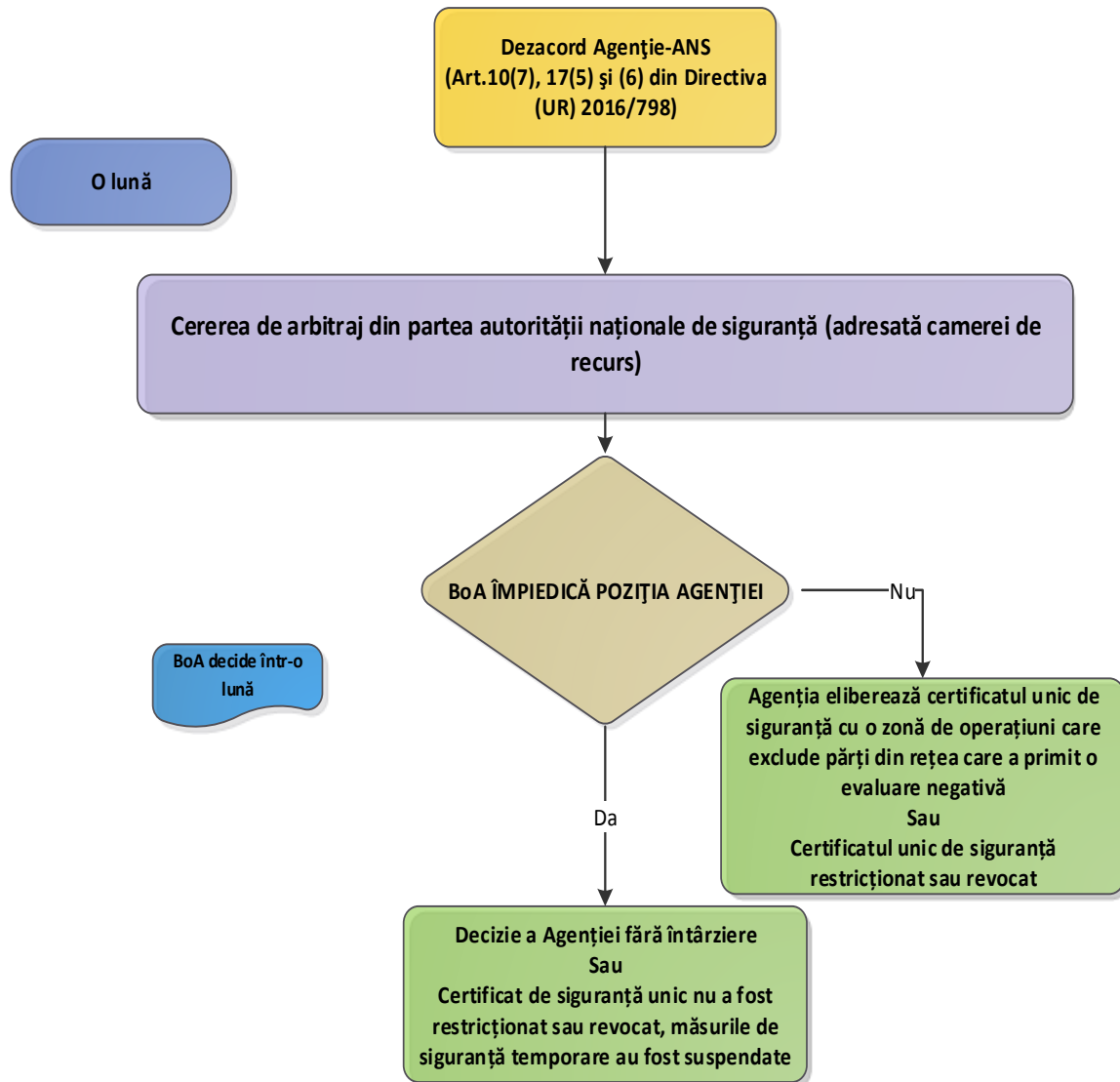

Figura 5: Diagrama procedurii de arbitraj

3.1.2 Contestația

În cazul în care Agenția este organismul de certificare de siguranță, după depunerea unei contestații la Comisia pentru soluționarea contestațiilor, grefierul Comisiei pentru soluționarea contestațiilor înregistrează cererea de contestare în ghișeul unic.

O contestație împotriva unei decizii negative a organismului de certificare de siguranță poate fi solicitată fie de către un solicitant, fie de o altă parte interesată, inclusiv de autoritatea națională de siguranță, după caz. O decizie negativă include respingerea cererii sau eliberarea certificatului unic de siguranță cu restricții și/sau cu condiții de utilizare, altele decât cele precizate în cerere.

Normele de procedură aplicabile contestației sunt detaliate în continuare în Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/867 al Comisiei [regulamentul de procedură al comisiei (comisiilor) pentru soluționarea contestațiilor a (ale) agenției].

4 Restricționarea sau revocarea unui certificat unic de siguranță

Un certificat unic de siguranță poate fi restricționat sau revocat de către organismul de certificare de siguranță care l-a emis.

În cazul în care Agenția acționează ca organism de certificare de siguranță, orice autoritate națională de siguranță vizată de zona de operare poate solicita Agenției să limiteze sau să revoce un certificat unic de siguranță în conformitate cu articolul 17 alineatele (5) și (6) din Directiva (UE) 2016/798. Cererea de restricționare a unui certificat unic de siguranță poate fi depusă de respectiva autoritate națională de siguranță în ghیșeu unic, în timp ce cererea de revocare a unui certificat unic de siguranță valabil trebuie să fie transmisă prin e-mail directorului de program al Agenției. Agenția poate considera că cererea de restricționare sau revocare a certificatului unic de siguranță nu este fondată sau că măsurile de siguranță temporare aplicate de autoritatea națională de siguranță sunt disproporționate. În orice caz, Agenția notifică autoritatea națională de siguranță cu privire la decizia luată. Orice cerere de revocare trebuie depusă prin intermediul ERADIS de către organismul de certificare a siguranței conform procedurilor existente.

5 Revizuirea unei decizii

Solicitantul poate decide să solicite revizuirea unei decizii negative emise de organismul de certificare de siguranță, care include refuzarea certificatului unic de siguranță, excluderea unei părți a rețelei în conformitate cu o evaluare negativă menționată la articolul 10 alineatul (7) din Directiva (UE) 2016/798 și identificarea restricțiilor sau a condițiilor de utilizare, altele decât cele solicitate în cerere.

Cererea de revizuire este un pas înainte apelului în fața organului de apel.

Organismul de certificare de siguranță are la dispoziție două luni de la data primirii cererii de revizuire pentru a confirma sau inversa decizia sa. În orice caz, organismul de certificare de siguranță este invitat să se coordoneze cu autoritatea (sau autoritățile) națională de siguranță vizată de zona de operare înainte de a lua o decizie. În urma rezultatului acestei coordonări, organismul de certificare de siguranță și autoritatea (sau autoritățile) naționale de siguranță care se ocupă de zona de operare își pot modifica raportul de evaluare respectiv sau pot adăuga în raportul lor o justificare pentru confirmarea sau inversarea primei decizii.

Organismul de certificare de siguranță notifică solicitantului decizia sa prin intermediul ghیșeuului unic.

Anexa 1 Lista elementelor care trebuie cuprinse în ghidul de aplicare al autorității naționale de siguranță

În conformitate cu articolul 10 alineatul (3) litera (b) din Directiva (UE) 2016/798, autoritățile naționale de siguranță sunt invitate să cuprindă următoarele elemente în ghidurile lor de aplicare care se referă la cerințele lor naționale:

- 1. Domeniul de aplicare a măsurilor naționale de punere în aplicare a Directivei (UE) 2016/798 - Autoritatea națională de siguranță identifică orice eventuale excluderi aplicabile în statul membru respectiv, în conformitate cu articolul 2.3 din directivă. Clarifică cerințele naționale specifice referitoare la tipul (tipurile) de operare care impun (e) deținerea unui certificat unic de siguranță;*
- 2. Politica lingvistică - Descrieți limba aplicabilă pentru dosarul cererii, în cazul în care autoritatea națională de siguranță este selectată ca organism de certificare a siguranței și pentru partea națională a dosarului de cerere în cazul în care agenția este selectată ca organism de certificare a siguranței;*
- 3. Modalități de comunicare - Descrieți ce intenționează autoritatea națională de siguranță să comunice cu solicitantul și cum intenționează să o facă în cazul în care autoritatea națională de siguranță este selectată ca organism de certificare a siguranței;*
- 4. Taxe și tarife - Descrieți modelul de taxe și tarife în cazul în care autoritatea națională de siguranță este selectată ca organism de certificare a siguranței și tariful orar aplicat de autoritatea națională de siguranță pentru evaluarea părții naționale în cazurile în care agenția este selectat ca organism de certificare a siguranței;*
- 5. Descrierea acordurilor transfrontaliere și identificarea stațiilor de frontieră cuprinse în aceste acorduri;*
- 6. Descrierea și explicarea cerințelor stabilite în normele naționale notificate, utilizând modelul prevăzut în [Apendice](#) și procedurile administrative naționale aplicabile - Autoritatea națională de siguranță descrie și explică cerințele normelor naționale notificate prin înregistrarea acestora în modelul furnizat în [Apendice](#). Orice norme procedurale aplicabile la nivel național trebuie, de asemenea, să fie clarificate, deoarece acest lucru se poate referi, de exemplu, la dispoziții specifice sau poate explica modul în care sistemele naționale de certificare ar putea servi drept dovadă a capacității solicitantului de a îndeplini cerințele normelor naționale notificate. În plus, autoritatea națională de siguranță va instrui solicitantul cu privire la modul în care să-și localizeze dovezile în raport cu cerințele naționale. Această localizare poate fi realizată prin:*
 - un formular web care are cerințele preînregistrate de autoritatea națională de siguranță în ghișeul unic. Aceasta este opțiunea preferată,*
 - un formular web disponibil în ghișeul unic, în care solicitantul înregistrează el însuși cerințele naționale relevante așa cum este precizat de către autoritatea națională de siguranță în ghidul său național de aplicare, sau*
 - un șablon furnizat de autoritatea națională de siguranță în ghidul său național de aplicare. În acest caz, solicitantul încarcă acest document în ghișeul unic;*
- 7. Cerințe minime de asigurare (acolo unde este cazul), cum ar fi necesitatea de a transmite o copie a asigurării sau a documentului privind acoperirea financiară a răspunderii;*
- 8. Procedura națională de contestare pentru cazurile în care autoritatea națională de siguranță este selectată ca organism de certificare a siguranței;*

9. *Dispoziții naționale privind controlul jurisdicțional în cazurile în care autoritatea națională de siguranță este selectată ca organism de certificare a siguranței.*

Apendice Șablon model al tabelului de asociere în raport cu cerințele prevăzute în normele naționale

Se completează de autoritatea națională de siguranță		Se completează de solicitantul certificatului unic de siguranță	
Referință <small>(Referință la norma internă de siguranță notificată aplicabilă)</small>	Cerințe <small>(Titlul cerinței prevăzute în norma națională de siguranță notificată aplicabilă)</small>	Documente doveditoare <small>(Document de referință / versiune / data / capitolul / secțiunea etc.)</small>	Descriere <small>(Scurtă descriere a documentului)</small>

Autoritatea de Siguranță Feroviară Română a oferit cu amabilitate asistență la revizuirea traducerii acestui ghid.
 Acolo unde se constată diferențe între versiunea în limba română și cea în limba engleză, versiunea în limba engleză are întâietate.

Anexa 2 Instrucțiuni privind modul de completare de către organismul de certificare de siguranță a câmpurilor din ghișeul unic în vederea întocmirii unui certificat unic de siguranță

Atunci când trebuie eliberat un certificat unic de siguranță, organismul de certificare de siguranță trebuie să completeze câmpurile relevante din ghișeul unic. Tabelul următor oferă instrucțiuni cu privire la modul de realizare a acestui lucru, utilizând aceeași numerotare ca în ghișeul unic.

Tabelul 3: Instrucțiuni privind modul în care organismul de certificare de siguranță revizuieste și, atunci când este necesar, actualizează câmpurile din ghișeul unic în vederea întocmirii unui certificat unic de siguranță

<i>Nume câmp</i>	<i>Comentariu</i>
1. Informații privind certificatul:	
1.1 Numărul european de identificare	NEI este generat automat
1.2 Tipul certificatului	Nou, de reînnoire sau actualizare: este completat automat de ghișeul unic, pe baza informațiilor disponibile din formularul de cerere relevant, și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
1.3 Certificatul anterior:	Este completat automat de ghișeul unic, pe baza informațiilor disponibile în formularul de cerere relevant, și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță. Organismul de certificare de siguranță este invitat să verifice dacă informațiile sunt corecte
1.4 Perioada de valabilitate:	Organismul de certificare de siguranță specifică perioada de valabilitate. Data de început a valabilității nu corespunde neapărat datei deciziei de eliberare a certificatului unic de siguranță, ci este aliniată cu începutul operațiunii, astfel cum a fost cerut de solicitant, sau cu datele de expirare ale certificatului anterior. Ghișeul unic calculează automat 5 ani de la data de început a valabilității care a fost introdusă. Organismul de certificare de siguranță o poate actualiza.
2. Întreprinderea feroviară:	
2.1 Denumirea juridică	Întreprinderea feroviară va fi identificată utilizându-se denumirea sa juridică. Acest câmp este completat automat de ghișeul unic, pe baza informațiilor disponibile în formularul de cerere relevant, și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
2.2 Numărul național de înregistrare	Acesta este completat automat de ghișeul unic, pe baza informațiilor disponibile în formularul de cerere relevant, și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
2.3 Numărul TVA	Acesta este completat automat de ghișeul unic, pe baza informațiilor disponibile în formularul de cerere relevant, și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
3. Organismul de certificare de siguranță:	

<i>Nume câmp</i>	<i>Comentariu</i>
3.1 Organizația	Acesta este completat automat de ghișeul unic și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
3.2 Stat membru	Acesta este completat automat de ghișeul unic și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
4. Conținutul certificatului:	
4.1 Tipul de operațiune	Acesta este completat automat de ghișeul unic și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
4.2 Zona de funcționare	Acesta este completat automat de ghișeul unic și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță.
4.3 Operațiuni la stații de frontieră	Acesta este completat automat de ghișeul unic, pe baza formularului de cerere depus de solicitant, și poate fi editat de organismul de certificare de siguranță. Organismul de certificare de siguranță verifică dacă lista de stații de frontieră este compatibilă cu rezultatele evaluării.
4.4 Restricții și condiții de utilizare	În acest caz, ghișeul unic permite organismului de certificare de siguranță să identifice posibile restricții sau condiții de utilizare asupra cărora s-a convenit în timpul evaluării.
4.5 Legislația națională aplicabilă	Atunci când se specifică legislația națională aplicabilă, autoritățile implicate în evaluarea siguranței sunt îndemnate să identifice excluderi specifice de la Directiva (UE) 2016/798 aplicabile statelor lor membre respective, care sunt relevante pentru tipul și amploarea operațiunilor. În cazul în care sunt necesare mai multe detalii, acestea pot fi furnizate în continuare în câmpul 4.6 „Informații suplimentare” al certificatului unic de siguranță.
4.6 Informații suplimentare	Autoritățile pot utiliza acest câmp pentru a adăuga alte informații relevante pentru autorități, cum ar fi tipuri suplimentare de operațiuni, astfel cum prevede legislația națională (a se vedea punctul 4.5), entitatea responsabilă de rolul de întreținere sau rolul unui centru de formare acreditat sau recunoscut, asumat de întreprinderea feroviară.
5. Data emiterii și semnătura:	Data este generată automat de ghișeul unic atunci când documentul este semnat.